

Прво поглавље

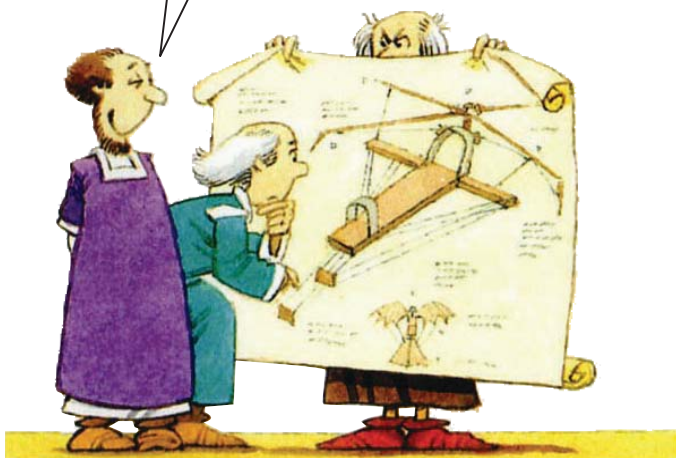
Пут у небо

Не тако давно, људи нису могли ни да мрдну са земље. Могли су само да гледају како птице језде изнад њих. Али неки људи су чврсто одлучили да лете.

Године 1487. италијански проналазач Леонардо да Винчи нацртао је план летеће машине. Био је сигуран да би та машина полетела.

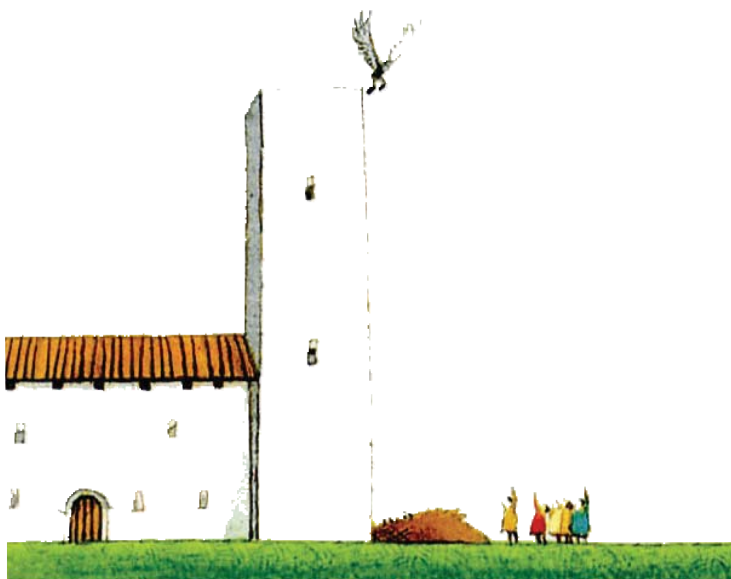
Ха, ха, Лео!
Ово ти је
најблесавија
идеја до сада!

Међутим, ту машину није успео да сагради, па му нико није поверовао.

Двадесет година касније,
човек по имену Џон Дејмијан
одлучио је да опонаша птице.

„Летећу од Шкотске до
Француске!“, објавио је.

Ставио је на себе крила
направљена од правог перја, па
се попео на врх куле.

Али Џон Дејмијан није стигао до Француске. Није стигао чак ни до суседног села. Уместо тога се стрмоглавио на буњиште.

Један француски изумитељ, Клеман Адер, одлучио је да опонаша слепе мишеве. Саградио је огроман пар крила слепог миша и закачио их на парну машину. Али ни то није успело.

Неки људи су качили крила на
бицикле.

Јесте ли
икада видели
птицу са
точковима?

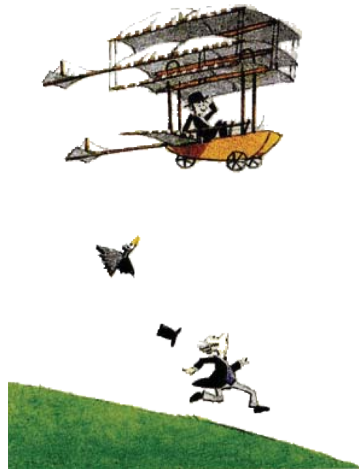
Али нису могли да заврте
педале довољно брзо да би
узлетели.

Проналазачи су схватили да им је за лет потребно нешто више од перја. Потребна им је била посебно направљена машина.

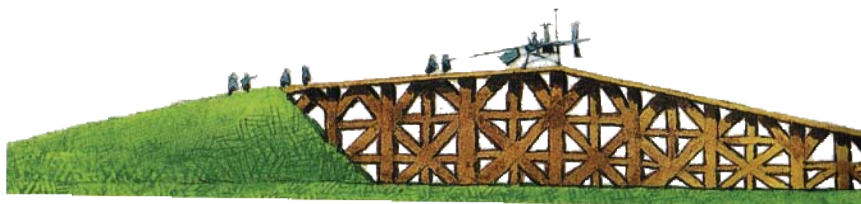
Средином деветнаестог века научник сер Џорџ Кејли саградио је баш то.

Била је то
једрилица која
се вукла низ
падину. Када
би је понео
налет ветра,
једрилица би
се одлепила од
земље.

У првом лету у једрилици је
седео сер Џорџов кочијаш.
То искуство није
желео да
понови.

Проблем са сер Џорџовом
једрилицом био је у томе
што јој је био потребан ветар
да полети. Када је Феликс
ди Темпл саградио своју
једрилицу, додао јој је мотор.

Спуштала се низ косину да
добије на брзини... и летела је!
Али не задуго. Мотор је био
претежак, па је брзо треснула о
земљу.

То ју је
упропастило!

А ипак, проналазачи нису хтели да одустану. Били су сигурни да ће једнога дана неко направити успешну летелицу.

